

07-12-2022

ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου,
Ἐπισκόπου Μεδιολάνων, καὶ Ἀθηνόδωρου μάρτυρος.

Ἦχος Δ'

Ⲅ ⲛ ⲉ ⲟⲥ Ⲕⲱⲣⲓ ⲟⲥ ⲕⲁⲓ ⲉ ⲡⲉ ⲑⲁⲛⲉⲛⲓⲙⲓⲛ

ⲉⲩⲗⲟⲓⲛ ⲙⲉⲛⲟⲥ ⲟⲩⲣⲁⲓⲟⲥ ⲙⲉⲛⲟⲥ ⲉⲛ ⲟⲩⲛⲟ

ⲙⲁⲧⲓ Ⲕⲱⲣⲓⲟⲩ

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
Ὄνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Ⲅ ⲛ ⲉ ⲟⲥ Ⲕⲱⲣⲓ ⲟⲥ ⲕⲁⲓ ⲉ ⲡⲉ ⲑⲁⲛⲉⲛⲓⲙⲓⲛ

ⲉⲩⲗⲟⲓⲛ ⲙⲉⲛⲟⲥ ⲟⲩⲣⲁⲓⲟⲥ ⲙⲉⲛⲟⲥ ⲉⲛ ⲟⲩⲛⲟ

ⲙⲁⲧⲓ Ⲕⲱⲣⲓⲟⲩ

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνη σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Ἀμβρόσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... (Τό ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ εἰς τὸν Ὅρθρον.

Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ἦχος δ' Δι

Ⲡⲁⲣⲑⲉ ⲛⲉ ⲡⲁ ⲛⲁ ⲛⲁ ⲛⲟⲙⲉ Ⲙⲉⲛⲧⲉⲣⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲩⲟⲩ

ⲧⲟⲩⲟⲩ ⲑⲉ ⲟⲩ ⲣⲟⲙⲑⲁⲓ ⲁ ⲃⲓ ⲛⲗⲑⲉ ⲑⲉ ⲑⲟⲩ ⲧⲓⲛ ⲡⲁ

να γιαν ψυχην η νικασταυρου μενον 6

εβλεψασεκουσιωστον Υιον και θεον σου

ον περ ευλογημενη δυσω πουσα μη παυ

ση συγχωρησιν πταισματος ημιν δω

ρη σασθαι αι αι 7

ρη σασθαι αι αι 8

ρη σασθαι αι αι 9

ρη σασθαι αι αι 10

ρη σασθαι αι αι 11

ρη σασθαι αι αι 12

Τῇ Τετάρτῃ πρωί.

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ Νη — Γα

Βλέπων ὁ Ληστής, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρουσεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο, ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Βλε πων ο λη στης τον Αρ χη γον της ζω
ης ε πι Σταυ ρου κρε μα με νο ον ε λε ε
γεν ει μη Θε ος υ πηρ χε σαρ κω θεις ο
συν η μιν σταυ ρω θεις ουκ αν ο η λι ος
τας α κτι νας ε να πε εκρυ ψεν ου δε η
γη σει ο με νη ε κυ υ μαι νε ε το αλλ

ο παντων ανεχομενος μνησθητι μου

Κυριε εν τη Βασιλεια σου

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ἐν μέσῳ δύο Ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης, εὐρέθη ὁ Σταυρὸς σου, τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Ἐν μεσω δυο ληστων ζυγος δι και

ο συνης ευρεθη ο Σταυρο ο ος σου του

μεν καταγομενου εις Α αδην τω βαρει

της βλασφημι ι ας του δε κουφι ζι με

νου πταισμων προς γνωσιν θεολογιας

Χριστε ο Θεος δοξα σοι

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

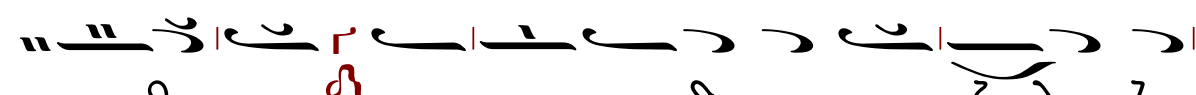

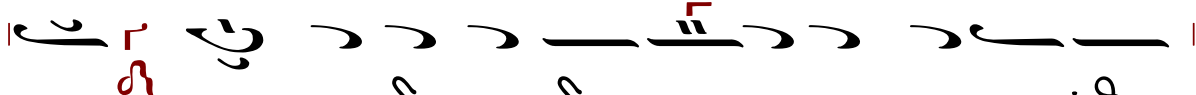
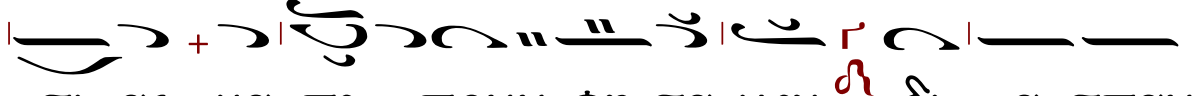

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα, ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρῦουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε, ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

*Μετα τὴν β' Σπυχολογίαν,
Καθίσματα Σταυρώσιμα Ἡχος πλ. δ'.
Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν*

Εν μέσῳ τῆς Ἐδέμ, ξύλον θάνατον ἦνθησεν, ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἄφθαρτοι ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν, σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετροφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

^Γ
^α

 εν με σω της Ε δεμ ζυ λον θα να α το

 ον ην θη σεν ^α εν με σω δε της γης ζυ λον ζω

 ης ε ε βλα στη σε ^α γευ σα με νοι γαρ του

 πρω του αφ θαρ τοι ον τες φ θαρ τοι γε ε γο να

 μεν ^α σχον τες δε του δευ τε ε ρου της α φ θαρ

 σι ας κα τε τρυυ φη σα μεν ^α δι α σταυ

 ρου γαρ ε σω σε Χρι στος το γε νος των α αν

 θρω πων ^α

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρῖν, ξύλον ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρός, εἰσφέρων νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις, φέρον ἐπάγη, ἐπὶ τῆς γῆς,

καὶ κόσμος, ὅλος ἐπλήσθη, πάσης χαρᾶς, ὄν ὀρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως ἐκβοήσωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον*

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ, δακρυρροοῦσα, ἐλεεινῶς ἢ Θεοτόκος ἀνεβόα· Ἀκατάληπτον ὄντως, Υἱὲ τὸ πάθος σου, οὐ φέρω τῶν σπλάγχνων μου χωρισμόν, οὐ στέγω ὀρῶσά σε, ἐν Σταυρῷ, μὴ παρίδης τὴν δούλην σου, ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, δοξάζων με κραυγάζουσαν· Πολυέλεε δόξα σοι.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν

Καθίσματα

Ἦχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ξύλον πικρίαν ἐν Ἐδέμ, τὸ πρὶν ἐξήνεγκε, ξύλον Σταυροῦ δὲ γλυκεράν, ζωὴν ἐξήνθησεν· ὁ Ἄδὰμ γὰρ φαγὼν, εἰς φθοράν, κατώλισθεν· ἡμεῖς δέ, κατατρυφῶντες σαρκὸς Χριστοῦ, ζwoύμεθα, καὶ θεούμεθα μυστικῶς, Βασιλείαν λαμβάνοντες, αἰῖδιον τοῦ Θεοῦ· διὸ καὶ πίστει κράζομεν· Δόξα Λόγε τῷ πάθει σου.

Στιχ. **Θ**αυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν, ὁμοιον

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν, τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὀρμάς, καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν, τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος, θαυματουργεῖν, ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

^Γ_ν
^Δ_λ Δι εγ κρα τει ει ας των πα θων τας πυ
 ρι φλε κτους ⁶_λ α πο νε κρω σαν τες ορ μας
 και τας κι νη σεις ⁶_λ του Χρι στου οι μαρ τυ ρες
 ε λα βον την χα ριν ^γ_λ τας νο ο σους α πο
 δι ω ω κει ντων α σθε νων ^Δ_λ και ζω ων τες
 και με τα τε λος θαυ μα του ργειν ^Δ_λ ον τως
 θαυ μα πα ρα δο ξον ^γ_λ ο τι ο στε ε α γυ

μνα^η εκ βλυ ζου σιν ι α μα α τα^Δ δο ζα

τω μο ονω Θε ω η ημων^ν

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον Σταυρῷ, κατιδοῦσα ἐβόα· Τέκνον μου τί τὸ ξένον, καὶ παρ' ἐλπίδα, νῦν τοῦτο θέαμα; Πῶς ἡ ζωὴ τῶν πάντων, βροτοῖς ὁμοίως καταδεδίκασαι; Ἀλλὰ ἀνάστα Λόγε ἐκ νεκρῶν, τριήμερος ὡς εἶρηκας.

‘Ο Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανών Σταυρώσιμος,

Ὡδὴ α΄

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ Εἰρμὸς

Αρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε,
τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος,
σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν,
Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν,
ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆ ἐκ τοῦ ξύλου ἐνηδόνω βρώσει με,
νεκρὸν γενόμενον, ἐπὶ Σταυροῦ Λόγε, νεκρωθεὶς
ἐζώωσας, καὶ δόξη κατεκάλλυνας, προσκυνῶ
σου τὸ κράτος, ὑμνολογῶ τὰ παθήματα, καὶ τὴν
εὐσπλαγχνίαν τὴν ἄμετρον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὠς ἐφηπλώθη ἐπὶ ξύλου ἄμπελος, ἡ
ἀγεώργητος, οἶνον ἡμῖν θείας, χάριτος
ἀπέσταξε, καρδίας τὸν εὐφραίνοντα, καὶ τῆς
πλάνης τὴν μέθην, ὀλοσχερῶς ἀναστέλλοντα, καὶ
τὴν ἁμαρτίαν καθαίροντα.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ σου Κύριε, ἡ Ἀπειρόγαμος, καὶ τὰς ἐν σοὶ τρώσεις, καθορῶσα Δέσποτα, τιτρωσκομένη ἔλεγεν· Οἴμοι Τέκνον! ὠδῖνας, ἀποφυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, νῦν ὀδυνηρῶς κατατρύχομαι.

Ὁ κανὼν τοῦ Ἁγίου

Ὡδὴ α' Ἦχος δ'

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος,

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς θείαις φωτοχυσίαις Ὅσιε, καταστραπτόμενος, τὴν φωτοφόρον ταύτην καὶ φαιδρὰν, καὶ ἁγίαν σου κοίμησιν, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, σαῖς ἰκεσίαις φωταγωγήσον. Δίς

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ σοφίας σοι, λόγον δεδώρηται, κεκοσμημένον γλώσση ἀληθεῖ, ἱεράρχα Ἀμβρόσιε, αἰρετιζόντων ἄλλον, ἀπορραπίζοντα κακόνοιαν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοός σου τὸ ὀπτικὸν Πανόλβιε, προκαθηράμενος, τῆς τῶν παθῶν ἀχλύος δεκτικόν, καθαρῶν ἐπιλάμψεων, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, προαπειργάσω Παμμακάριστε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πανσόφοις καὶ ἱεροῖς σου δόγμασι, τὴν ἀρειόφρονα, ἀποδιώξας λύμην ὡς ποιμήν, ἐπὶ χλόην ἐποίμανας, Ὁρθοδοξίας Πάνσοφε, τὰ λογικά σου πίστει θρέμματα.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ
θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας
Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς
ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὡδὴ α'

ᾠχος πλ. δ'

Ἡ κεκομμένη, τὴν ἄτομον ἔτεμε

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεῖω φωτί σου, ὑπέρολαμπρε Ἥλιε, τῆς ἁμαρτίας μου, τὴν ἀχλὺν ἀπέλασον· οἰκτεῖρεις γὰρ ψυχάς, τῇ ἐμφύτῳ εὐσπλαγχνία σου, καὶ σκότους ἀπαλλάττεις τῶν παθῶν, τῇ μόνῃ εὐμενία σου, Παντοκράτορ Κύριε, ὁ μόνος εὐδιάλλακτος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ τῷ κάλλει, τῶν θείων δογμάτων σου, ἡ Ἐκκλησία φαιδρῶς, ὠραΐζεται, καὶ πίστει ἀσφαλεῖ, πεποικιλμένη δείκνυται· καὶ ὅλη ὡς πλησίον καὶ καλή, ἐκ δεξιῶν παρίσταται, ὀρθοδόξως λάμπουσα, τῆς δόξης τοῦ νυμφίου Χριστοῦ.

Δόξα...

Ἰερωσύνης, τοῖς ὅπλοις στομούμενος, καὶ θεία δόξη τὸν νοῦν, Πάτερ ἐλλαμπόμενος, ὡς μάχαιρα πιστῶν ἐστιλβωμένη δείκνυσαι, καὶ σάλπιγξ τῆς εὐσήμεου Ἑορτῆς, τὰ θράση τῶν αἰρέσεων, τμητικῶς συγκόπτουσα, καὶ πάντας διεγείρουσα.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ὁ πρὸ αἰώνων, Πατρὶ συναΐδιος, ἐκ σοῦ
Θεόνυμφε, σάρκα προσελάβετο καὶ φύσιν τῶν
βροτῶν, θεώσας συνεδόξασε· διὸ σε σωτηρίας
ἀρχηγόν, καὶ κόσμου ἰλαστήριον, Θεοτόκε
Δέσποινα, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ κεκτήμεθα.

Κανὼν Σταυρώσιμος,

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ' .

Ὁ Εἰρμὸς .

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρα με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ στερεώσας οὐρανόν, καὶ γῆν ὁ θεμελιώσας, καὶ τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ πεδήσας, σὺ ἐδέθης δι' ἐμέ, Σταυρῷ προσαναρτώμενος, ὅπως δεσμῶν με λύσης, τῆς ἁμαρτίας Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυροῦ τῷ ξύλῳ ὁ ἐχθρός, προσκόψας ἐθανατώθη, σὺν τοῖς δαίμοσιν αὐτοῦ τοῖς κακούργοις, καὶ ὁ γεύσει πονηρᾶ, κατακριθεὶς ἠλέηται, καὶ ἐδρασμῷ ἢ κτίσις, εὐσεβείας ἐνίδρυσται.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πολυῦμνητος Ἀμνάς, τὸν Ἄρνα

θεασαμένη, πρὸς ἐκούσιον ἐλκόμενον πάθος, καὶ σταυρούμενον σαρκί, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ τὴν μακροθυμίαν, ὕμνει τὴν τούτου δοξάζουσα.

Ὁ κανὼν τοῦ Ἁγίου

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος δ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ,

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεμυημένος, Ἱεράρχης ὡς ἔνθεος Ὅσιε, πᾶσαν νόησιν Γραφῆς, τοῖς ἀγνοοῦσιν Ἀμβρόσιε, Πάτερ τὰ δισέφικτα, τρανῶς ἐσάφησας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγίστην χάριν, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος καὶ δύναμιν, σῆς ἐσθῆτος ἐπαφῆ, ποικίλα πάθη Ἀμβρόσιε, Πάτερ ἐθεράπευσας, τῶν προσιόντων σοι.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν ἀφροσύνῃ, τὴν πρὸς σὲ τὸν φρονήσει ἐμπρέποντα, πλησιάσαι τολμηρῶς, μιαρωτάτην ὀρμήσασαν, θᾶπτον ἐθανάτωσας, θείῳ προστάγματι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γένος ἀνθρώπων, ἐκαινούργησας μόνη κυήσασα, τὸν τῆς φύσεως ἡμῶν, Δημιουργόν τε καὶ Κύριον· ὅθεν σε δοξάζομεν, Θεοχαρίτῳτε.

Κανών β΄,

ᾠδὴ γ΄, τοῦ Ὁσίου Ἐπισκόπου

Ἦχος πλ. δ΄ . Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥεῖθρον ἐν καρδίᾳ σου, ἐκ τῶν τοῦ Πνεύματος Ὅσιε, χαρισμάτων, βρῦει καταρδεῦον, τοὺς τῆς Πίστεως αὐλακας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλον ἀπεκάθηρας, τὸ ὀπτικὸν τοῦ νοῦ Ὅσιε, καὶ εἰς ὕψος ἤρθης, θεωρίας, τῇ ἐλλάμψει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα...

Στέφεται τοῖς λόγοις σου, ὥσπερ τιμίους λίθοις Σοφέ, ἡ Ἐκκλησία, καὶ διαιωνίζει, τῶν πιστῶν βασιλεύουσα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἰλεων γενέσθαι μοι, τῶν ἐν πολλαῖς παγέντι Ἄγνη, ἀμαρτίαις, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἀσιγήτως δυσώπησον.

ᾠδὴ γ΄, τοῦ Μηναίου

Ὁ Εἰρμὸς . Ἦχος πλ. δ΄

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὕμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ — Γα̣

^Γ ^Γ ^Ν ^ρ
ⲁⲓ Ⲓⲩ ⲉⲓ ⲧⲟ ⲥⲧⲉ ρⲉ ⲱ ⲙⲁ ⲧⲱⲛ ⲡⲣⲟⲥ ⲧⲣⲉ
ⲗⲟ ⲟⲛ ⲧⲱⲛ ⲥⲟⲓ Ⲙⲩ ρⲓ ⲉ ⲥⲩ ⲉⲓ ⲧⲟ φⲱⲥ ⲧⲱⲛ
ⲉ ⲥⲟⲕⲟ ⲟ ⲧⲓ ⲥⲙⲉ ⲛⲱⲛ ⲕⲁⲓ ⲩ ⲙⲛⲉⲓ ⲥⲉ ⲧⲟ ⲡⲛⲉⲩ ⲙⲁ
ⲙⲟⲩⲟⲩⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Λόγους ζωῆς Πάτερ σοφὲ κεκτημένος, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν καταρδεύεις, καὶ καρποφόρους χάριτι δεικνύεις αἰεὶ, τῶν αίρετιζόντων δέ, κατακλύζεις τὰς φρένας, χάριν ἀναβλύζων τε, ἰαμάτων ἐκπλύνεις, παθῶν παντοίων ῥύπον ἀληθῶς, ἱερομύστα θεόφρον Ἀμβρόσιε.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὸν Προφήτην Ἡλίαν ζηλοτυπῶν, Ἰωάννην ὡσαύτως τὸν Βαπτιστήν, ἀνδρείως διήλεγξας, Βασιλεῖς ἀνομήσαντας, ἱεραρχίας θρόνον, ἐνθέως ἐκόσμησας, καὶ θαυμάτων πλήθει, τὸν κόσμον ἐπλούτησας· ὅθεν καὶ ταῖς θείαις, συγγραφαῖς κεχηρμένος, πιστοὺς ἐπεστήριξας, καὶ ἀπίστους ἐπέστρεψας, ἱεράρχα Ἀμβρόσιε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἐν τῷ πάθει ἐστῶσα τοῦ σου Υἱοῦ, τῷ Σταυρῷ πλησιάζουσα μητρικῶς, δακρῶν προσχύσεις, λουομένη ἐκραύγαζες· Οἶμοι θεῖε

Λόγε! πῶς φέρεις ῥαπίσματα, ἔμπυσμούς καὶ μάστιγας, Σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον; ὅμως ὑπὲρ γένους, σωτηρίας βροτείου, ἐκὼν ταῦτα ὑφίστασαι. Οὕτω Σῶτερ φιλάνθρωπε, ἢ Θεοτόκος ἐβόα σοι· ἦνπερ προβαλλόμενοι, σοὶ εἰς πρεσβείαν, Δέσποτα αἰτούμεθα, ἵνα πλουσίως παράσχῃς, ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

Ῥδῆ στ', τοῦ Μηναίου

Ῥχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ῥχος λδῆ — Γα

$\overset{\Gamma}{\underset{\delta}{\text{I}}}$
 $\overset{\chi}{\text{I}}$
 $\overset{\Delta}{\text{q}}$
 $\overset{\Delta}{\text{q}}$
 $\overset{\gamma}{\delta}$
 $\overset{\chi}{\lambda}$
 $\overset{\chi}{\lambda}$
 $\overset{\Gamma}{\delta}$

I λα σθη τι μοι Σω τηρ πολ λαι γαρ
 αι α νο μι αιμου και εκ βυ θου των κα κων
 α να γα γε δε ομαι προς σε γαρ ε βο
 η σα και ε πα ακου σον μου ο Θε ος
 της σω τη ρι ας μου ου ου ου ου

Κοντάκιον

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως

Θείοις δόγμασι περιαστράπτων,
ἀπημαύρωσας Ἀρείου πλάνην, ἱερομύστα καὶ
ποιμὴν Ἀμβρόσιε· θαυματουργῶν δὲ δυνάμει
τοῦ Πνεύματος, πάθη ποικίλα σαφῶς
ἐθεράπευσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου, Ἐπισκόπου
Μεδιολάνων.

Στίχοι

Τὸ φθαρτὸν Ἀμβρόσιος ἐκδὺς σαρκίον,

Θείας μετέσχεν ἀμβροσίας ἀξίως.

Ἐβδόμη Ἀμβρόσιος ποτὶ ἄμβροτον ἤλυθεν
οὐδας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Ἀθηνόδωρου.

Στίχοι

Χαίρων Ἀθηνόδωρος, εἰ τμηθῆ ξίφει,

Ἀφηρεθῆ τὸ πνεῦμα καὶ πρὸ τοῦ ξίφους.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Νεόφυτος, ἐν τῇ
θαλάσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχοι

Θανὼν ὁ Νεόφυτος ὑδάτων μέσον,
Παρ' ὑδάτων ζῆ μυστικῶν διεξόδους.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Δομέτιος, ξίφει
τελειοῦται.

Στίχοι

Δὸς Δομέτιε Χριστομάρτυς καὶ λάβε.
Δὸς τὴν κεφαλὴν, καὶ λάβε στέφος μέγα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Ἰσίδωρος,
Ἀκεψιμᾶς, καὶ Λέων πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχοι

Διττοῖς συνάθλοις Ἰσίδωρε συμφλέγου·
Ἰσων γὰρ αὐτοῖς δωρεῶν Θεοῦ τύχης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ἀμμοῦν,
Ἐπίσκοπος Νητρίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Ἀμμοῦν πατρὸς κατεῖδες Νητρία τρία,
Κόσμου φυγὴν, ἀσκησιν, ἔξοδον βίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες,
Γαϊανὸς καὶ Γάϊος, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχοι

Ἄν καὶ καμίνου Γάϊε βληθῆς μέσον,
Σοῦ Γαϊανὸς οὐκ ἀφέξομαι λέγει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι τριακόσιοι Μάρτυρες, οἱ ἐν Ἀφρικῇ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

Δόξης ὑπὲρ σῆς, ὦ Τριάς, τετμημένην,
Διπλοτριπλῆν δέχου με ἐξηκοντάδα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος, Ἰγνάτιος, ὁ πλησίον τῶν Βλαχερνῶν κείμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Πλήρης ἀπῆλθες πράξεων χρηστῶν Πάτερ,
Ἐκ τοῦ ματαίου καὶ κακῶν πλήρους βίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου Μοναχοῦ, τοῦ ὑποτακτικοῦ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πρίσκου, Μαρτίνου καὶ Νικολάου· ὧν ὁ μὲν λιμῷ, ὁ δὲ πέλεξι κατακοπεῖς, ὁ δὲ τρίτος διὰ πυρός, ἐτελειώθησαν· Ἡ δὲ σύναξις αὐτῶν τελεῖται πλησίον τοῦ τείχους τῶν Βλαχερνῶν.

Στίχοι

Λιμῷ θανόντα Πρίσκον ἄρτου γῆϊνου,
Ὁ Χριστὸς ἄρτον φωμιεῖ τῶν Ἀγγέλων.

Πέλεξι συγκόπτουσι Μαρτίνου κρέα,
Κρεῶν μακέλλαις δυσσεβεῖς ἀνθρωπίνων.
Ἐξῆλθε δόγμα δαίμοσι πλάνης θύειν,

Οἷς, Νικόλαε, μὴ θύων, εἰς πῦρ θύη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, τὰ Ἐγκαίνια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τοῖς Κουράτορος.

Ἦς ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς Ἀμήν.

ῶδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμός

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι τῇ ἐν Δεηροᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, τὸν Κύριον ἀνύμνου, καὶ ἐδοξολόγουν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος λ' δ' Νη **Μ**ου σι κων ορ γανων συμ φω

 νουν των **Δ** και λα ων α πειρων προ σκυ νουν

 των **γ** ει κο νι τη εν Δε η ρα τρεις Παι δες

 μη πει σθεν τες **Δ** τον Κυ ρι ον α νυ μνου

πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε

αι

την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι μ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

ρα φι μ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

με γα λυ νο μεν

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει

α ο δυ να τος και α γι ον το ο

νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με ε

νοις αυ τον

Γην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

με γα λυ νο μεν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη

φανους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των

Γην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

ρα φημ την α διαφορως Θεον Λο

γον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σε

μεγαλυνομεν

Καθειλεναστας αποθρωνων

και υψωσε ταπεινους πεινωντας ενε

πλησεν αγαθων και πλουτησας εζα

πεστειλε κενους

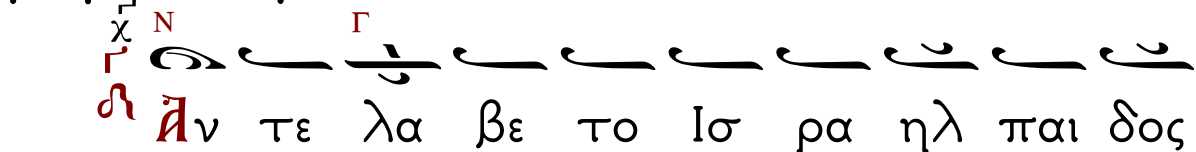
την τιμιωτεραν των χειρου βιμ

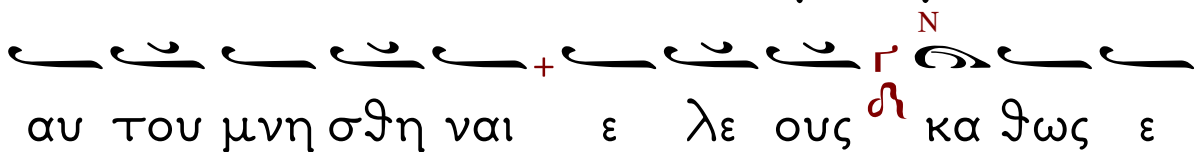
και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σε

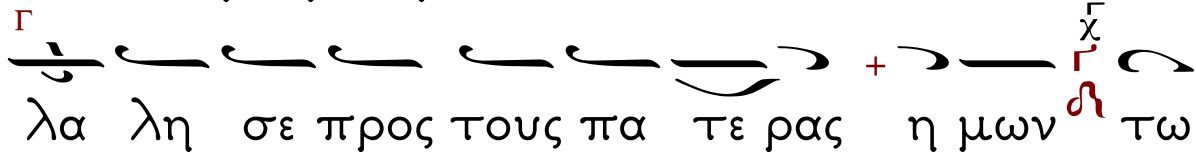
ρα φημ την α διαφορως Θεον Λο

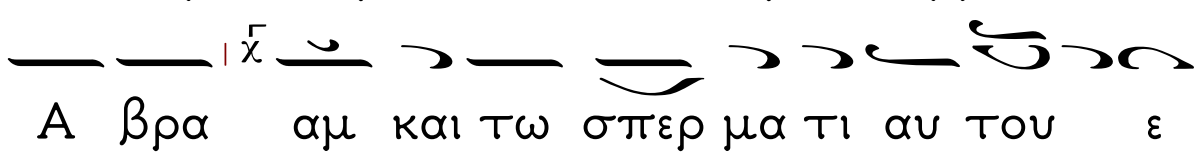
γον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σε

 μεγαλυνομεν

 Αν τε λαβε το Ισραηλ παιδος

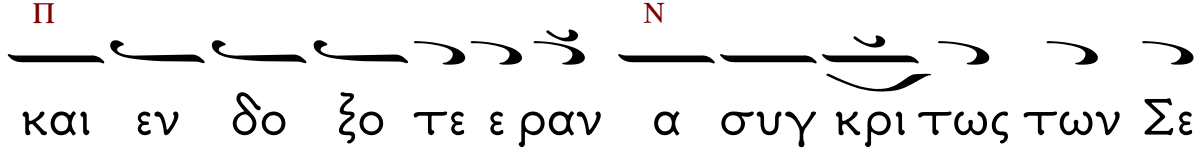

 αυ του μνησθη ναι ελεους καθως ε

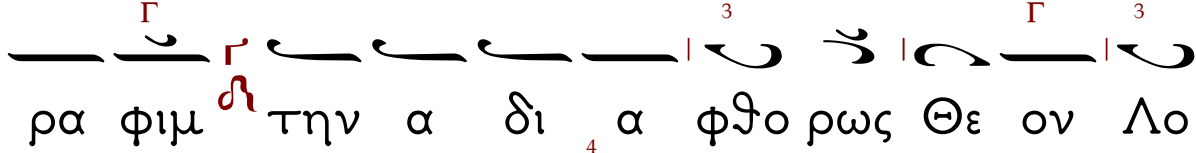

 λαλη σε προς τους πατερας ημων τω

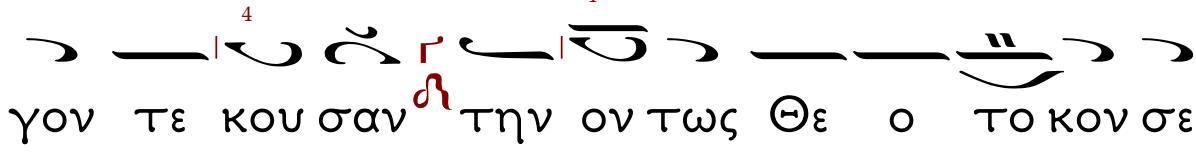

 Αβρααμ και τω σπερματι αυτου ε

 ως αιωνος

 Την Τιμιωτεραν των Χερουβιμ

 και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σε

 ραφιμ την αδιαφορωσ Θεον Λο

 γον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σε

 μεγαλυνομεν

ᾠδὴ θ' Ὁ Εἰρμός

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη τοῖς
ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου
γένονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διὸ σε
Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
μεγαλύνουσιν

Ἦχος λδ̣ Γα

^χ ^Γ
^Γ ^Δ
^Δ

ξε στη ε πι του τω ο ου ρα νος
 και της γης κα τε πλα γη τα πε ρα τα ο τι
 Θε ος ὠ φθη τοις αν θρω ποις σω μα τι κως
 και η γαστηρ σου γε γο νεν ευ ρυ χω
 ρο τε ε ρα των ου ρα νων δι ο σε
 Θε ο το κε Α γ γε ε λων και αν θρω πων
 τα ζι αρ χι αι μεγα λυνου σιν

Ἦχος λ' αἰ —

^Γ_α **Δ** ζι ον ε στιν ως α λη θως ^Δ₉ μα
κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον ^Δ₉ την α ει μα
κα ρι στον και πα να μω μη τον ^Δ₉ και μη τε
ρα του Θε ου η μων ^Γ_α την τι μι ω τε ραν
των Χε ρου βιμ <sup>α και εν δο ζο τε ραν α
συγ κρι τως των Σε ρα φιμ <sup>α την α δι α φθo
ρωσ Θε ον Λο γον τε κου σαν <sup>α την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ νο με ε ε εν ^Γ_α</sup></sup></sup>

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β'

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ὁρθοδοξίας πρόμαχος, βάσις τῆς Ἐκκλησίας, Ἀρχιερέων ἔρεισμα, καὶ σοφὸς Ποιμενάρχης, Ἀμβρόσιε ἀνεδείχθης, πρὸς νομὰς εὐσεβείας, καθοδηγῶν τὸ ποίμνιον, ἀτιθάσους ὡς θῆρας ἀποσοβῶν, κακοδόξων φάλαγγας Θεοφάντορ, τρανῶν τὸ ὁμοούσιον, τῆς ἀγίας Τριάδος.

Θεοτοκίον

Ἦχος β'

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Θαῦμα φρικτὸν Πανάμωμε! ὅτι τὸν πρὸ αἰώνων, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκλάμψαντα, ὁμοούσιον Λόγον, γεγέννηκας ἀπορρήτως· ὅθεν σε Θεοτόκον, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, ἀληθῶς καὶ κυρίως, ὡς ἀληθῆ, τοῦ Θεοῦ μητέρα· ὃν ἐκδυσώπει, αὐτὸν Θεομακάριστε, ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῶ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶ , ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῶ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῶ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Ἀινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἀινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Ἀινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: **Γ**οί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Γ**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπιντα τῶν Αἰνῶν.

Σταυρώσιμα

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ
Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν.

Σταυρώσιμα

Τοῦ Μωϋσέως ἡ ῥάβδος, τὸν τίμιον
Σταυρόν σου, προετύπου Σωτῆρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ
γὰρ σώζεις, ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν
σου Φιλάνθρωπε.

^N
^γ
^δ Τοῦ Μω σε ε ως η ρα βδος τον τυ πον

του Σταυ ρου σου προ ε τυ που Σω τη ηρ η

μων ^γ εν αυ τω γαρ σω ζεις ως εκ βυ θου θα

λα σσης τον λα ο ον σου Φι λα αν θρω ω πε ^δ

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ
ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος ποτέ, τὸ ξύλον τῆς

γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα, τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδάμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πίστει σωθέντα τὸν Ληστήν, οὗ τῆς ἀφέσεως κοινωνοὺς, ἡμᾶς ἀνάδειξον Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τῷ πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ἦχος Ν
Ὁ ἐν Ε δεμ Πα ρα δει σος πο τε το
ζυ λον της γνω σε ως α νε βλα στη σεν εν
με σω των φυ των η Εκ κλη σι α σου
Χρι στε τον Σταυ ρον σου ε ξην θη σε τον πη
γα σαν τα τω κο σμω την ζω ην αλ λα το
με εν ε θα να τω σε βρω ω σει φα γον τα
τον Α δαμ το δε ε ζω ο ποι η σε πι ι

στει σωθεντα τον Ληστην ου της αφεσε
ως κοινωνους ημας αναδειξον Χριστε ο
Θεος οτω παθει σου λυυσας την
καθ ημων μα νι αν του εχθρου και αξι
ωσον ημας της ουρανιου Βασιλειας
σου

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν
Μαρτυρικὸν

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπελαύετε τὴν χάριν, αἰωνίως τῆς ζωῆς. Τυράννων, ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε, βασάνοις, αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε, καὶ νῦν τὰ

αἵματα ὑμῶν, γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Μαρ τυ ρες Χριστου οι α ητ τητοι οι
νι κησαντες την πλανηνητη δυ να μει του
σταυ ρου α πε λαι ε τε την χα ριν
αι ω νι ως της ζω ης τυ ρα α α αν
νων α πει λασουκ ε επτο ηθη τε βα σα
α α α ανοις αι κι ζο με νοιοι ευ φραι νε
σθη και νυν τα αι ματα υ μων γε γονεν
ι α ματα ταις ψυ χαις ημων πρε σβευ σα α
τε του σω θη ναι τας ψυ χα ας η ημων

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον,

ὅμοιον

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν

Σύλω προσπηγνύμενον Κύριε, ὡς ἐώρακεν ἀσπόρως, ἡ Τεκοῦσά σε Ἀμνάς, κατεξαίνετο τὰς ὄψεις, καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῶ; Υἱέ μου, πῶς σφαγὴν φέρεις τὴν ἀδικον, πῶς θνήσκεις, ὁ ἀθάνατος ὡς ἄνθρωπος, λόγον μοι δὸς φῶς γλυκύτατον, βλέψον Μητέρα θρηνοῦσάν σε, καὶ δόξασον, ταύτην Λόγε τῇ ἐγέρσει σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Ἀμβρόσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Ὁ ἐ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ᾗ ἀφλέκτως Μωσῆς, κατεΐδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Ἦχος δ' Δι

Γε με γα λυ νο μεν Θε ο το κε βο

ω ω ω ω ν τες συ ει το Ο ρος εξ ου αρ

ρη τως ε τμη θη λι ι θος και πυ λας του Α

δου συ νε τρι ψε ε εν

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

ᾠχος λὰ Νη

1. **Κυρι ε ε λε ε η σον**

2. **Κυρι ε ε λε ε ε η σον**

3. **Κυρι ε ε λε ε ε η σον**

4. **Κυρι ε ε λε ε ε η σον**

5. **Κυρι ε ε λε ε ε η σον**

6. **Κυρι ε ε λε ε ε ε η σον**

ΕΤΕΡΑ

1. **Κυρι ε ε λε ε ε η η σον**

2. **Κυρι ε ε ε λε ε ε η η σον**

3. **Κυρι ε ε λε η η σον**

4. ^Δ ^Μ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

5. ^Ν ^Π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6. ^Ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7. ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8. ^{Δ-Θ}
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9. ^Δ ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10. ^Ν ^Π ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11. ^Ν ^Δ ^Ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12. ^Ν
 Κοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α'

Ἦχος Δι

^πχ
Δι
Δι
μη ην

Σπχ. α' ^πχ
Δι
Δι
γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

^πχ
Δι
Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

+
τερ σωσον ημας

Σπχ. β' ^πχ
Δι
Του α ναγ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυκτα

^πχ
Δι
Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

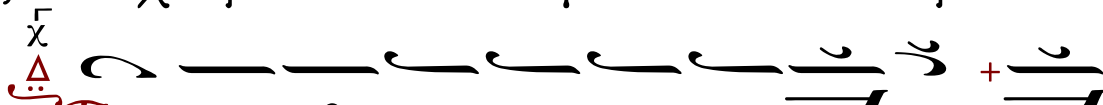
Ο τι ευ φρα νας με Κυ ρι ε

εν τοις ποι η μα σι σου και εν τοις ερ

γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σομαι

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Ο τι ευ θυς Κυ ρι ος ο Θε

ος η μων και ουκ ε στιν α δι κι α

εν αυ τω

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον. ^χ ^Δ

Γαῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

^{ζ'} ^χ ^Δ
το οκου Σωτηρ σωσον η μα α ας

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Δι'

^Δ ^Δ
Ἄμνην

Σπχ. α' ^χ ^Γ ^Δ
Ο Κυριος ε βασιλευ

σεν ευπρεπει αν ε νε δυ σα το ε

νε δυ σα το Κυριος δυναμιν και

περι ε ζω σα το

^χ ^Δ ^Δ ^B
Πρεσβειαις των αγιων σου σωσον η

⁶
μας Κυρι ε

Σπχ. β' ^χ _ε Γ Δ

Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

ται

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ' ^χ _ε

Θαυ μα στοι οι με τε ω ρι

σμοι της θα λασ σης θαυ μα στος εν υ ψη

λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ' ^χ _ε Γ Δ

Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα η με ρων

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος

του Θε ου α θα να τος υ πα α α ρ χων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σ ε
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να α τω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Σπχ. α' ^Γ _Δ ^χ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι ημων

^Γ _Δ ^χ Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου ι α

Σπχ. β' ^Γ _Δ ^χ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

^Γ _Δ ^χ Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οισ θαυμαστος ψαλλοντας Σοι

αλληλουι α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οισ θαυμαστος ψαλλοντας Σοι αλλη

λουι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χριστω **Γ**ω στον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οισ θ αυ μα στος ψα λ λ ο ν τ ας
Σοι α λ λ η λ ο υ ι α

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος,
ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνη
σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο
ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ
πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Ἀμβρόσιε· πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

^πχ ^Μ Δ↓
 Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυρω εκουσι
 ως τη ε πω νυ υ μωω σου και νη πο λι τει
 α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
 Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
 τους πι στους Βασι λεις η μων νι κας χο ρη
 γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ
 μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
 ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
 ο ον

**ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜᾶ
ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΣΤ΄ ΕΒΔΟΜᾶΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος γ΄

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **1:18-20;2:8-15**

Τέκνον Τιμόθεε, ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπώσάμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν· ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ ἵνα παιδευθῶσιν μὴ βλασφημεῖν. Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὀσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ. Ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν ἢ χρυσῷ ἢ μαργαρίταις ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, ἀλλ' ὃ πρέπει γυναῖξιν ἐπαγγελλομέναις

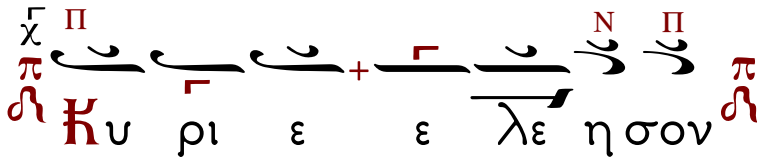
θεοσέβειαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν. Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ
μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ· γυναικὶ δὲ
διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν
ἄνδρός, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ. Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος
ἐπλάσθη, εἶτα Εὐὰ· καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη, ἡ
δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονε·
σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν
ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῶ μετὰ
σωφροσύνης.

Ἀλληλούϊα Ἡχος πλ. δ'

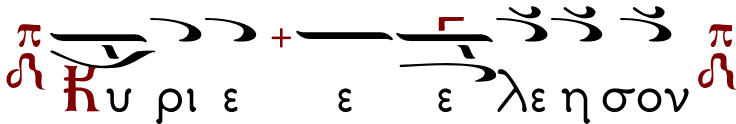
Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Σπῆχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

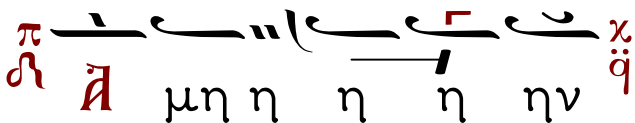
Ὡχος λ᾿ Πα

 Kyrie eleison

 Kyrie eleison

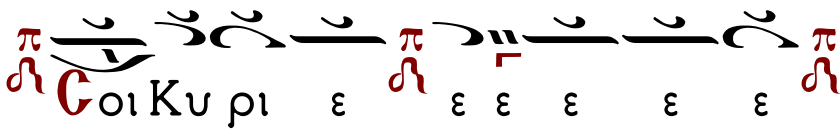
 Kyrie eleison

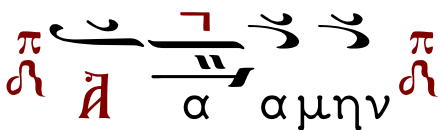
 Coptic Kyrie eleison

 Amēn

 Kyrie eleison

 Kyrie eleison Ἔτερον.

 Coptic Kyrie eleison

 Amēn

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον,

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Πα Ἐναρμόνιος

Ⲡⲗⲡⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲁ ⲓ ⲟⲥ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲕⲥ ⲥ

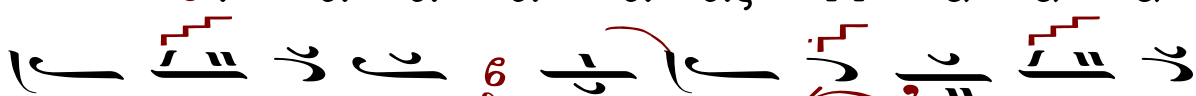
ⲣⲓ ⲓ ⲓ ⲟⲥ Ⲓ ⲛ ⲥⲟⲥ ⲭⲣⲓ ⲥⲟⲥ ⲉⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ

Ⲑ ⲉ ⲟⲥ Ⲡ ⲁ ⲧⲣⲟⲥ ⲁ ⲙⲛ

Ἦχος ᾠδῆς

 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς Α α α α

 γι ι ι ος εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους

 Χριστος εἰς δο ο ο ζαν Θε ου Πα τρος

 Α α μην

07-12-2022 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

Ἦχος λ' π' Πα^π χ ^π Π α α νες Α α φες Συγ
χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος Τα Πα
ρα α πτωω μα α τα Η μων Τα
Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου
ου σι ι ι α τα εν γνω ω ω σει και τα
εν α γνοι οι οι οι οι οι οι α τα α εν
νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
ρα τα κα τανουν και δι α ανοι οιαν τα
πα αν τα η μιν συγχω ω ω ρησον ως
α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
αν θρω ω ω πο ο ο ος

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ' Πα

Χριστε ε το φως το α λη θι νον το

φω τι ζον και α γι α α α α α ζο

ον παν τα α αν θρωπον ερ χο ο ο με

νον ει εις τοον κο ο ο ο ο ο ο ο

σμον ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η

μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω

που ου ου σου ι να εν αυ τω ο ψω

ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο

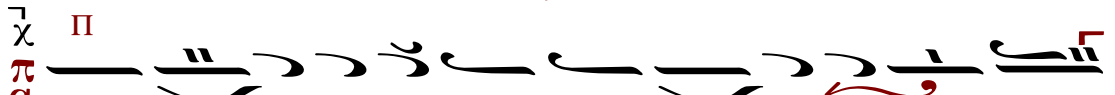
ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ

υ νο ον τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ω ν ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ω ν ^{κ↓} ε εν το ο ο λω ω ω ν σου ^π
 πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^π και πα αν τω ω ν
 σου ου των Α γι ω ω να μην ^Δ

Κοινωνικόν

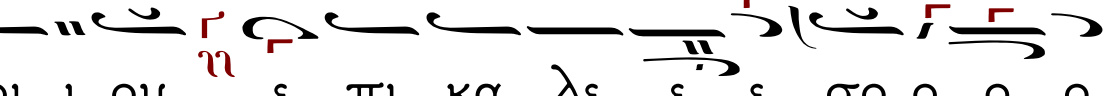
ᾠχος 4 Πα

^χ ^π
^π₉

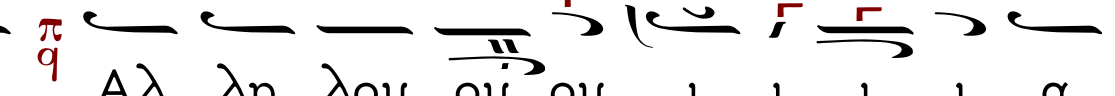
 Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η

 η ψ ο ο ο μ α ι και τ ο ο ν ο μ α α Κυ

 υ ρ ι ι ο υ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μ α ι Α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι ι ι α

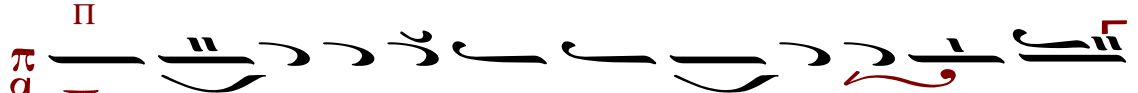
 α α α

Σπῆχος. ^π₉

 Ε πι σ τ ε υ σα δι ο ε λα α

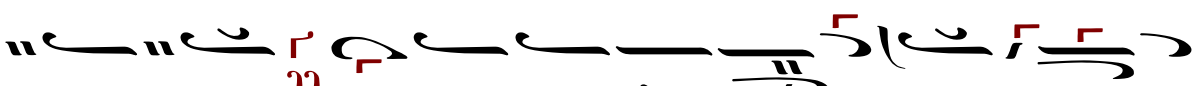
 λ η σα ε γ ω δε ε τα π ει ν ω θ η ν σ φ ο δ ρ α

^π₉

 Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η

 η ψ ο ο ο μ α ι και τ ο ο ν ο μ α α Κυ

 υ ρ ι ι ο υ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο ο

μα^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α^π

Στίχος. ^Π ^π **Τ**ι αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω ^Δ πε ρι πα αν των ^π ων αν τα πε δω κε

μει^π

^Π ^π **Π**ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μα^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α^π

Στίχος. ^Π ^π **Τ**ας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ε ναν τι ον παν το ος

του λα ου αυ του

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

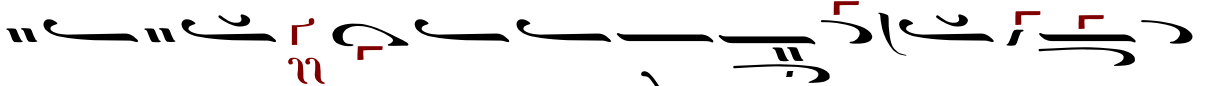

α α α

Στίχος. Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ε

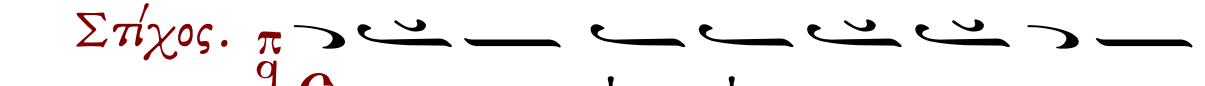

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

σκη ης σου δι ερ ρη ζας τους δε σμους μου

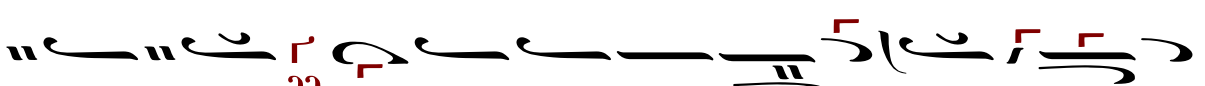

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

 α α α

Στίχος.

 Ε πι στρε ψον ψυ χη μου εις την

 α να παυ σιν σου ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ

 γε τη σε σε

 Η
 Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α π₉

Στίχος. π₉ Θε λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος π₉ και ο Θε ος η μων ε λε

ει π₉

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου η επι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι π₉ Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α π₉

Στίχος. π₉ Ευ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

ρι ου π₉ εν χω ρα ζων των π₉

^Π
^π₉ Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μαι ^π₉ Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
 α α α ^π₉

Στίχος. ^π₉ ^π₉ ^π₉
 Ϟ οι θυ σω θυ σι ι ι αν αι νε
 σε ως και εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ε πι κα
 λε σο μαι ^π₉

^Π
^π₉ Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μα^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
α α α^π

Στίχος. ^π Γας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α

πο δω σω^π ε ναν τι ον παντος του λα ου

αυ του^π εν αυ λαις οικου Κυ ρι ου^π εν

με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ^π

^π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι^π και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου^π ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μα^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α^π

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

^{πχ}
 Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ
 βομεν Πνεύμα ἐπουράνιον εὐρομέν
 πιστὴν ἀληθῆ ἀδιαιρέτην Τρι
 ἄδα προσκυνοῦσάντες αὐτή γάρ
 ἡ ἡμᾶς ἐσωσεν εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ...

Ἦχος Δι
 Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀ
 φεσὶν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν
 αἰώνιον

Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος Δί

^Γ ^Μ ^Δ
 Ἄ α μην **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 ως του αι ω νος (Δίς)

^ε ^ζ
 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

^Δ ^Γ
 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη ^χ η η

Ἦχος Βαρύς Ζω ^z ^λ ^z ^z ^z ^z ^z ^z ^z ^z
 Πα να γι ι α Δε
 ε σποι να ^π υ πο την σκε ε ε πην σου παν τες
^π οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα
 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ζι οι
^π προ φθα σον και λυ τρω σε η μας ^π α πο πα
 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
 ε ζα αφνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
^z ^π οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι ^π παν τα ο σα
 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι ^z ^π Δε ε σποι
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
 α των πισ των ^Δ ^π Κε χα ρι τω με ε νη η ε

07-12-2022 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

^Π

 πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε

^Ζ

^Π

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

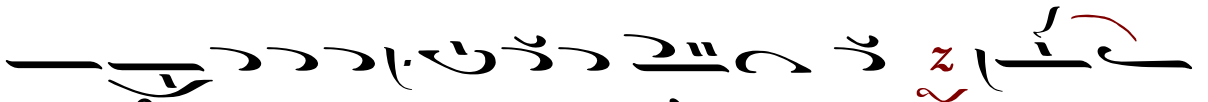
^Ζ

^Μ

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς ☩ Ζω

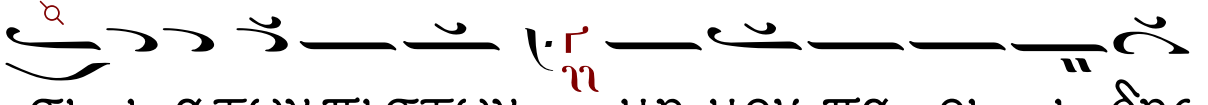
^z ^Γ ^z
_u _z _u _u _u _u _u _u _u _u _u _u
 ue **Μ**η η κα τα α πι στε ευ σης με αν
 ρω πι νη προ ο στα σι α ^Γ _u Πα να γι α δε
 ε σποι να α α λ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν
 του ι κε ε του σου ^z _u θ λι ψις γαρ ε ε
 ε χει με ^Δ _u φε ε ε ε ε ε ρειν ου
 δυ να μαι ^{z'} _u των δαι μο νων τα το ζε ευ μα
 τα ^Γ _u σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
 που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θ λι ος ^z
 παν το θ εν πο λε μου ου με νος ^Γ _u και πα ρα

 μυ θι ι ι αν ουκ ε χω πλη ην σου Δε ε

 σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

 σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

 την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η

 σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς ☩ Ζω

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

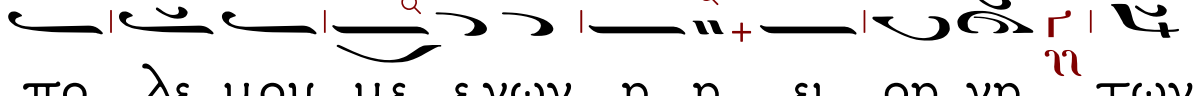
 νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω

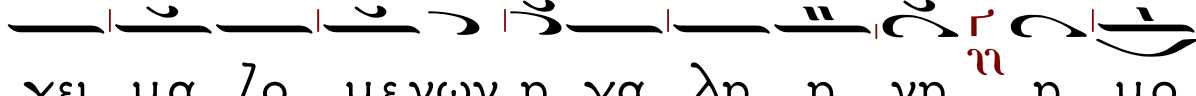
 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε

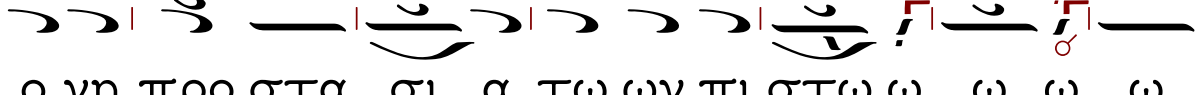
 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

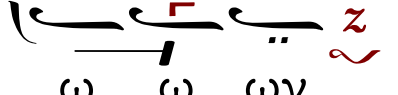
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

 χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω

 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.